

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. С.З., 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

при участието на секретаря Павлина Г. Тодорова като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Гражданско дело № 20245500100706 по описа за 2024 година

Производството е на основание чл.135, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.4, ал.2 и чл.5, ал.2 и ал.3, пр.2 от ЗЛС.

Делото е образувано въз основа на Искова молба вх.№ 15737/27.11.2024г. от ищеца/юридическото лице- търговски субект/ „Юробанк България“- АД, гр.София против 2 бр. ответници/физически лица- пълнолетните български граждани/- синът Г. М. Г./поставен под ограничено запрещение/ и майката В. В. М./и двамата от гр.С.З./, в която се твърди, че между нея/като кредитор/ и първия ответник Г. М. Г./като кредитополучател/ съществували общо 4 бр. кредитни правоотношения с предмет предоставянето на кредитни суми на кредитополучателя по 4 бр. отделни писмени договори за кредит, които той е получил и усвоил изцяло, но не е възстановил дължимите суми на него/като кредитор/. Той предприел съответните правни действия за обявяване на всеки един от 4 бр. договори за кредит за предсрочно изискуеми, за което са били връчени и съответните писмени покани на длъжника/първия ответник/ за доброволно изпълнение. Твърди, че въпреки дадените срокове паричните задължения не били изпълнени от страна на длъжника, и към настоящият момент задължението не е, като съгласно Удостоверение изх.№ 22957/21.10.2024г. по и.д.№ 757/2022г. на ЧСИ И. Стръмски- С.З. същото било в общ размер на 43 850, 64 лева. Заявява, че въпреки своевременно

изпратените и надлежно получени покани за добродолно изпълнение, след като преди това е преустановил плащането на дължимите вноски по договор за кредит № FL1212639 и вземанията по същия са били обявени за изцяло и предсрочно изискуеми/считано от 02.06.2022 г./, кредитополучателят Г. Г. е извършил действие, с което е увреждал кредитора си/ищец/, като на 17.06.2022г. е дарил безвъзмездно на майка си/втората ответница/-пълнолетната вменяема българска гражданка В. В. М. от гр.С.З. собствения си недвижлив имот/апартамент/, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68850.519.197.1.26, находящ се в ***/ведно с прилежащите му части/ с ясното намерение да го извади от патримониума си и да лиши кредитора си от възможността да се удовлетвори по принудителен ред за вземането си по паричния кредит. Поради което счита, че била налице и последната част от фактическият състав на Павловия иск по чл.135 от ЗЗД/субективният елемент/. И тъй като извършеното разпореждане е безвъзмездно, то законът не изисквал наличието на знание у третото лице/надарената майка- втора ответница/, а единствено знанието за увреждане от страна на длъжника/дарителя син- първия ответник/, тъй като към момента на извършването на разпоредителната сделка длъжникът е знаел, че има кредитор и че действието го уврежда, тъй като предсрочната изискуемост и образуваното изпълнително дело са сведени до знанието му преди извършването на дарението. Счита, че съгласно чл.135, ал.2 от ЗЗД знанието се предполага, ако третото лице/надарената/ е съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника- в случая тя е негов възходящ/майка/. Заявява, че разпоредбата на чл.135, ал.2 от ЗЗД въвежда оборимата законова презумпция, като това било доказателствено правило, което задължавало съда да приеме, че щом длъжникът и третото лице са в отношенията, визирани в нея, презюмираният факт също е осъществен- тоест, че третото лице/надарената/ е знаело за увреждането на кредитора/ищец/. Твърди, че към настоящият момент задълженията по горепосочените 4 бр. договори не били изпълнени и съгласно Удостоверение № 22957/21.10.2024г., издадено по и.д.№ 757/2022 г. по описа на ЧСИ И. Стръмски- С.З., рег. N 870 на КЧСИ- София, той не можел да събере вземането си по принудителен ред поради липсата на имущество у длъжника/първия ответник- дарителя/, към което може да насочи принудително изпълнение. Предевид което моли страните да бъдат призовани на съд и след като съдът се убеди във верността на гореизложеното, на осн.

чл.135 от ЗЗД да обяви за относително недействителен спрямо него/кредитора „Юробанк България“- АД, гр.София/ договора за дарение на недвижим имот, извършен с Нотариален акт № 17, дом I, рег. № 1273, дело № 17/202 г. на нотариус Руси Г. Патронов, рег.№ 410, вписан в СВ- С.З. с вх.рег.№ 6375/17.06.2022г., акт № 11, том XIX, дело № 3452/2022г. от Г. М. Г.- ЕГН ***** в полза на майка си В. В. М.- ЕГН ***** на самостоятелен обект в сграда с предназначение: жилище/апартамент/ с идентификатор 68850.519.197.1.26, находящ се в ***

И алтернативно и при условията на евентуалност, в случай че съдът прецени за неоснователен предявения иск по чл.135 от ЗЗД, то моли на осн. чл.2б, ал.2, пр. 5 във връзка с чл.26, ал.2, пр.2 от ЗЗД да обяви за нищожна извършената- покупко продажба с посочения по- горе нотариален акт, тъй като със същата се цели единствено и само за ищеца/кредитор/ да се създаде привидно впечатление за напускане от патримониума на Г. Г. на имота, за да не може същият да му служи за удовлетворение. Твърди, че нямало воля нито в прехвърлителя, нито в приобретателката на имота да премине собствеността с въпросната сделка, респективно липсвало действително постигнато съгласие между тях за това, поради порцесната покупко- продажба била абсолютна симулация. В този смисъл е и предварителната му писмена Защита вх.№ 3125/27.02.2026г. по делото. Не се е явил негов процесуален представител в последното о.с.з. по делото, не е пледирал пред настоящия първоинстанционен съд и не е представил писмена Защита в дадения му от съда 1- седмичен срок.

В законния 1- месечен срок по чл.131- 133 от ГПК никой от двамата ответници/пълнолетни български граждани от гр.С.З./- ограничено запрещения син Г. М. Г. на 51 г. и вменяемата му майка В. В. М. на 71 г. не са представили писмени Отговори на ИМ по делото. В пледоарията на общия процесуален представител/адвокат/ на двамата ответници се заявява, че се иска от настоящия първоинстанционен съд да отхвърлите предявения иск, със законните последици. Счита, че съгласно събраните по делото доказателства се установило, че първият ответник ответникът Г. М. е под попечителство на своята майка- втората ответница, той 6 пъти е бил лекуван в психиатрично заведение и според устните отговори в последното съдебно заседание по делото на вещото лице- психиатър, той не можел да се грижи за своите работи, да защитава своите интереси, да контролира действията си и да взема

адекватни решения. Представя на съда предварително писмено Становище и Списък за разноски по чл.80 от ГПК, като за всеки един от двамата ответници му било заплатено по 250 лв. на двата пъти- или общо сумата от 500 лв. Моли съда да приложите разпоредбата на чл.202 от ГПК, според който съдът не е длъжен да се съобрази с цялото заключение на вещото лице/психиатър/, а да го обсъди ведно с останалите доказателства по делото. Никой от двамата пълнолетни ответници/български граждани от гр.С.З./ не е представил поотделно или общо писмена Защита по делото в дадения им от съда 1-седмичен срок.

Съдът, след като се запозна с направените в Исковата молба претенции, със становищата на всяка една от страните по делото, със събраните по делото писмени и гласни доказателства, със заключението на вещото лице и с приложимите по казуса материалноправни и процесуални норми, счита за изяснено и доказано по несъмнен и безспорен начин следното :

Исковете против двамата ответници са процесуално допустими, родово и местно подсъдни на настоящия първоинстанционен ОС- С.З. при хипотезата на чл.270, т.4 във вр. с чл.104, т.4 от ГПК, и следва съдът да се произнесе по материалната същност на спора по делото по заведения Павлов иск по чл.135, ал.1 от ЗЗД.

Видно от събраните по делото многобройни писмени доказателства- Решение № 41/06.02.2024 г. по гр.д. № 300/2023 г. по описа на ОС – С.З., Епикриза от Клиника по неврохирургия при УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД – Пловдив ИЗ № 10801/2025 г., Епикриза от Клиника по неврохирургия при УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД – Пловдив ИЗ № 8610/2025 г., Епикриза от Отделение по медицинска онкология 2 при УМБАЛ „Пълмед“ ООД ИЗ № 14512 и Епикриза от Отделение по медицинска онкология 2 при УМБАЛ „Пълмед“ ООД ИЗ № 16430, Резултати от рентгенологично изследване от 24.01.2025 г., Решение на обща клинична онкологична комисия № 773/18.02.2025 г., Решение на обща клинична онкологична комисия № 432/12.03.2025 г., както и Нотариален акт № 17 дом I, рег. № 1273, дело № 17/2022 г. на нотариус Руси Г. Патронов, рег. № 410, вписан в СВ - С.З. вх. рег. № 6375 от 17.06.2022г., акт № 11, том XIX, дело № 3452/2022г.; Договор за потребителски кредит № FL1212639 от 18.08.2021г., ведно с приложимия погасителен план; Договор за кредит № VC312167 от 18.09.2020г.; Договор за

кредит № МК178655 от 23.11.2020г.; Договор за кредит № МК133140 от 04.03.2020г.; 4 броя покани за доброволно изпълнение от „Юробанк България“ АД към Г. М. Г.; 4 броя Извлечения от счетоводните книги на „Юробанк България“ АД по Договор FL1212639, Договор VC312167, Договор МК178655 и Договор МК133140; 4 броя изпълнителни листи и заповеди за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК; Молба за образуване на изпълнително дело по описа на ЧСИ - И. Стръмски Рег. № 870 и Район на действие ОС - С.З.; Молби за присъединяване на изпълнителни листи по изпълнително дело по описа на ЧСИ - И. Стръмски Рег. № 870 и Район на действие ОС - С.З.; Удостоверение изх. № 22957/21.10.2024 г. по ИД № 757/2022 г. на ЧСИ - И. Стръмски Рег. № 870 и Район на действие ОС - С.З.; вписана Искова молба на 14.02.2025 г., Решение № 41/06.02.2024 г. по гр.д. № 300/2023 г. по описа на ОС – С.З., Епикриза от Клиника по неврохирургия при УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД – Пловдив ИЗ № 10801/2025 г., Епикриза от Клиника по неврохирургия при УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД – Пловдив ИЗ № 8610/2025 г., Епикриза от Отделение по медицинска онкология 2 при УМБАЛ „Пълмед“ ООД ИЗ № 14512 и Епикриза от Отделение по медицинска онкология 2 при УМБАЛ „Пълмед“ ООД ИЗ № 16430, Резултати от рентгенологично изследване от 24.01.2025 г., Решение на обща клинична онкологична комисия № 773/18.02.2025 г., Решение на обща клинична онкологична комисия № 432/12.03.2025 г., Писмо изх. № 3886/08.07.2025 г. от Гражданско отделение при ОС – С.З., Писмо от Община – С.З. изх. № 10-11-16362/12.09.2025 г., Молба от 16.09.2025 г. от процесуалния представител на ищеца и Становище от 18.11.2025 г. от двамата ответници, ищецът/ЮЛ по ТЗ/ „Юробанк България“- АД, гр.София е предявил срещу ответниците/и двамата пълнолетни български граждани/ Г. М. Г. и В. В. М./и двамата от гр.С.З./ Павлов иск с правно основание по чл.135 от ЗЗД за обявяване на недействителност на писмен Договор за дарение на недвижим имот във формата на Нотариален акт № 11, том XIX, дело №9, 3452/2022г. на Служба по вписванията - С.З., с който първият ответник/синът/ Г. М. е дарил на втората ответница/майка си/ В. М. недвижим жилищен имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с предназначение жилище, апартамент с идентификатор 68850.519.197.1.26, находящ се в *** Също така, при условията на евентуалност, в случай на отхвърляне на първия павлов иска по чл.135 от ЗЗД, ищецът/кредитор/ е предявил и иск за обявяване на нищожност

на договора за дарение на осн. чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД, поради твърдяна абсолютна симулация на сделката. В хода на съдебното дирене по делото се установи, че първият ответник Г. М. Г. от гр.С.З. е сключил с ищеца „Юробанк“ АД, гр.София общо 4 бр. писмени договори за парични кредити (съответно № FL1212639/18.08.2021г.; № VC312167/18.09.2020г.; № МК178655/23.11.2020г. № МК133140/04.03.2020г.), по които ищцовата банка му е отпуснала различни по размер парични банкови кредити. Безспорно е установено в хода на делото, че поради необслужване на никой от тези общо 4 бр. кредити банката /кредитор/ се е снабдила с изпълнителни листове срещу длъжника/първия ответник/, започнала е принудително изпълнение по образуваното изп.д.№ 757/2022г. по описа на ЧСИ И. Стръмски, рег. № 870 на КЧСИ, с р-н на действие ОС- С.З. и съгласно официалното писмено Удостоверение изх.№ 22957/21.10.2024г. по това висящо изп.дело задължението на първия ответник към тази дата е било в размер на точно 43 850, 64 лв. В резултат на това, поради просрочие на задълженията по първия кредит № FL212639, на 02.06.2022г. на този първи ответник Г. Г. лично е била връчена покана за изпълнение чрез ЧСИ И. Стръмски, с която банката- ищец е обявила предсрочна изискуемост на целия кредит. Впоследствие 15 дни след получаването на поканата, на 17.06.2022г., първият ответник дарява на втората ответница/негова майка/ собствения си недвижим имот, представляващ процесния апартамент с идентификатор 68850.519.197.1.26, находящ се в *** с договор за дарение във формата на Нотариален акт № 11, том XIX, дело № 3452/2022г. на Служба по вписванията/СлВп/- гр.С.З.. Малко след това, с Решение № 41/06.02.2024г. по гр.д.№ 300/2023г. по описа на ОС- С.З./влязло в законна сила на 24.02.2024г. първоия ответник/пълнолетния български гражданин/ Г. М. Г. от гр.С.З. е поставен под ограничено запрещение по смисъла на чл.5, ал.2 от ЗЛС, като за негов попечител по закон е била определена неговата майка/също пълнолетна българска гражданка/- втората ответница В. В. от същия гр.С.З.. Следователно съдебното ограничено запретяване на пълнолетния първи ответник/кредитополучател по всички процесни 4 бр. банкови парични кредити/ е било направено след сключването на договорите за кредит, след получаването от него лично на поканата за изпълнение, след обявяването на предсрочна изискуемост и след дарението на процесния недвижим жилищен имот. По делото е назначена, изготвена, изслушана и приета съдебно-психиатрична експертиза/СПЕ/, която не е била

по никакъв начин оспоране от която и да е от страните по делото, от която се установява, че пълнолетният първи ответник Г. Г. е страдал от биполярно афективно разстройство в периода 04.03.2020г. до м.02.2024 г., но според обявлението и пояснението на самото вещо лице по делото липсват каквито и да са обективни данни, които да сочат, че този ответник не е могъл да разбира свойството и значението на извършените от него процесуално-следствени действия. От което следва категоричния и безспорен фактически и правен извод, че въпреки заболяването му не може да се приеме за установено, че тогава в този период от времето той не е функционирал пълноценно в правния мир на страната. При така установената безспорна фактическа обстановка предявеният павлов иск с правно основание по чл.135 от ЗЗД се явява напълно основателен, мотивиран и доказан, като при този реален правен казус кредиторът/ищец/ може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът/първия пълнолетен ответник/ го е увредил материално, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането. Кое се явява безспорно установено и доказано, тъй като към този момент/17.06.2022г./ той/като пълнолетен вменияем български гражданин/ още не е бил поставен официално под каквото и да е запрещение. И когато оспореното правно действие е възмездно, лицето, с което длъжникът е договарял, трябва също да е знаело за увреждането, като по казуса е налице оборимата законова хипотеза на чл.135, ал.2 от ЗЗД, че знанието се предполага до доказване на противното, ако третото за умлеждащата сделка лица/втората пълнолетна ответница/ е в случай негова майка- т.е. негова възходяща. И тъй като, за да бъде уважен искът по чл.135, ал.1 от ЗЗД е необходимо ищецът/банката/ да има качеството на кредитор, да е налице негово увреждане, длъжникът да е знаел за увреждането при отчуждаването на имота в полза на третото лице/надарената негова майка/ и тя да е знаела също за междувременно извършеното увреждане на кредитора, то в конкретния случай ищецът „Юробанк България“- АД, гр.София се явява кредитор на първия ответник Г. М. Г. от гр.С.З., което произтича от сключените между тях общо 4 бр. отделни писмени договори за паричен кредит, по които ищецът има правото да иска плащане на отпуснатите и обявени за предсрочно изискуеми парични заеми от заемополучателя им/първия ответник/. Безспорно е налице и увреждане на кредитора/ищец/, изразяващото се отчуждаването на неджимия жилищен имота от длъжника му/първия

ответник/, което намалява неговото имущество и осуетява възможността за удовлетворение на банката- ищец/кредитора на паричните суми/. Безспорно увреждане по смисъла на чл.135 от ЗЗД има винаги, когато се извършва разпореждане със секвестрируемо имущество, включително и когато възможността на кредитора/ищец/ да се удовлетвори от имуществото на длъжника/първия ответник/ се намалява. Като увреждащо кредитора/ищец/ правно действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяване на правата на кредитора спрямо длъжника- тоест когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора. Увреждането на кредитора, като елемент от фактическия състав на пълнония иск по чл.135 от ЗЗД е от категорията на обективните предпоставки и предполага, че чрез извършеното правното действие, длъжникът създава или увеличава неплатежоспособността си, какъвто се явява и процесния казус. Правноирелевантно е дали длъжникът/първия ответник/ след разпореждането притежава друго имущество и на каква стойностевентуално е то. Следователно в случая безвъзмездното отчуждаване на имота несъмнено уврежда банката- кредитор, несъмнено е и знанието на длъжника за увреждането- не само поради факта на дарение на недвижимия имот, но и поради безспорния факт, че длъжникът/първия ответник/ се е разпоредил с процесния недвижим жилищен имот само 15 дни след получаването на поканата за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита FL212639. Очевидно и безспорно към този момент длъжникът/първия ответник- пълнолетен български гражданин/ не е бил поставен под каквото и да е запрещение, бил е напълно дееспособен и е могъл да формира правно обвързваща воля. Наред с това безспорно по казуса е налице оборимата законова презумпция за знание за увреждане съгласно разпоредбата на чл.135, ал.2 от ЗЗД, когато, третото надарено лице/втората ответница/ се явява негова рождена майка (т.е. възходящ роднина), но и самата правна сделка/процесното дарение на жилището/ предствавлява класическа безвъзмездна правна сделка. Още повече, че при безвъзмездните сделки/каквото е процесното дарение/ законът не изисква знание у третото надарено лице/втората ответница- майка/, за да бъде обявена недействителността, поради което дали майката/втората ответница/ на длъжника/първия ответник/ е знаела или за увреждането или не, е без никакво правно значение за казуса, а и тя самата в хода на делото не сочи

абсолютно никакви доказателства за някакво евентуално нейно незнание, с което да обори оборимата законова презумпция. Също така от правна гледна точка безспорното обстоятелство, че първият ответник/длъжникът/ Г. евентуално е страдал от биполярно афективно разстройство към датите на сключванията на отделните 4 бр. парични кредитите с банката/ищец/, към датите на връчването му съобщенията за предсрочна изискуемост на кредитите и към датата на процесното дарение, и тогава още не е бил поставен официално под ограничено запрещение, се явяват ирелевантни за настоящия правен спор по делото, тъй като поставянето на дарителя/длъжник/ под ограничено запрещение е направено от ОС- С.З. след сключването на договорите за кредит, след получаването на поканата за изпълнение и предсрочна изискуемост и след дарението на имота, което е атакувано с иска по настоящото дело. Наред с това според заключението и обясненията на вещото лице/психиатър/ въпреки заболяването на първия ответник не са налице никакви данни, които да сочат, че той не е могъл да разбира свойството и значението на постъпките му през периода на сключване на договорите. Ето защо следва да се приеме по несъмнен и категоричен начин, че първият ответник/пълнолетен български гражданин/ е бил тогава юридически напълно вменияем и съответно правно способен да формира правновалидна воля за сключването на договорите за кредит и за отчуждаването на имота, обявяването на недействителността на което се иска в настоящия процес по чл.135 от ЗЗД.

По делото не са искани, допускани и разпитвани никакви свидетели и не са събирани никакви други гласни доказателства по реда на чл.176 от ГПК.

Предвид горепосочените писмени доказателства и заключението на СПЕ по делото, на съдебното дирене по първоинстанционното дело се установи и доказва по несъмнен и безспорен начин, че се събраха достатъчно еднопосочни, непротиворечиви и категорични доказателства за наличието на всички елементи от фактическия състав на Павловия иск по чл.135 от ЗЗД. Налице безспорно установената и доказана оборима, но необорена законова ипотезата на чл.135 ал.2 от ЗЗД- доказана е пряката родствена връзка, при която знанието за увреждането се предполага по силата на законовата презумпция, че страните по сделката са толкова близки сродници от възходящ ред, че житейски е невъзможно да не знаят за увреждането. Следователно Павловият иск на ищеца- кредитор/банката/ против двамата ответници/пълнолетни

български граждани/ по смисъла на чл.135, ал.1 от ЗЗД се явява изцяло допустим, основателен и доказан, и следва да се уважи напълно, като се обяви за относително недействителна спрямо двамата ответници увреждащата кредитора- ищец/банката/ процесна сделка/дарение на недвижим имот- апартамент/, ведно с всички законни последици от това.

Настоящото Решение може да се обжалва в общия 2- седмичен срок от датите на връчването му на всяка от страните, с въззивна жалба чрез настоящия първоинстанционен Окръжен съд - С.З. пред въззивния му Апелативен съд- гр.Пловдив.

Ето защо предвид всички гореизложеното и на осн. чл.135, ал.1 и 2 от ЗЗД, първоинстанционният Окръжен съд - С.З.

РЕШИ:

ОБЯВЯВА на осн. чл.135 от ЗЗД за относително недействителен спрямо „Юробанк България“- АД, гр.София, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление в гр.София, район „Витоша“, ул.„Околовръстен път“ № 260 договор за дарение на недвижим имот, извършен с Нотариален акт с № 17, том I, рег. № 1273, дело № 17/2022г. на нотариус Руси Г. Патронов, рег.№ 410 в НК- София, вписан в СВ- С.З., вх.рег.№ 6375/17.06.2022г., акт № 11, том XIX, дело № 3452/2022г. от Г. М. Г.- ЕГН ***** в полза на майка му В. В. М.- ЕГН ***** на самостоятелен обект в сграда с предназначение- жилище, апартамент, с идентификатор 68850.519.197.1.26, находящ се в ***.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 2- седмичен срок от връчването му на всяка от страните с въззивна жалба чрез ОС- С.З. пред ПАС- Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____